

§ 8. 1. Wojewoda przesyła corocznie do delegatury sprawozdanie z wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju oraz budżetu województwa.

2. W terminie do 30 dni od daty otrzymania sprawozdań przewodniczący delegatury przesyła prezydium WRN i wojewodzie uwagi, obejmujące ocenę wykonania planu i budżetu województwa, z uwzględnieniem wyników kontroli, oraz informację o przebiegu realizacji wniosków pokontrolnych, jak również wnioski, wymagające rozpatrzenia przez radę narodową.

3. Uwagi delegatury rozpatrują przed sesją właściwe komisje oraz prezydium WRN.

4. Na sesji WRN uwagi i wnioski referuje przewodniczący delegatury.

§ 9. 1. W miarę możliwości delegatura w porozumieniu z przewodniczącym WRN i wojewodą rozszerza swoją współpracę z terenowymi organami władzy i administracji państwowej niższych stopni, stosując odpowiednio przepisy niniejszej uchwały.

2. W szczególności delegatura może w porozumieniu z prezydiami rad narodowych niższych stopni przedkładać

tym radom uwagi do sprawozdań z wykonania planu rozwoju społeczno-gospodarczego i budżetu oraz wyniki ważniejszych kontroli, dotyczących terenu danej rady narodowej.

3. Z inicjatywy przewodniczącego rady narodowej lub po uzgodnieniu z nim przewodniczący delegatury lub upoważniony przez niego przedstawiciel może przedstawić na sesji uwagi oraz wyniki ważniejszych kontroli.

§ 10. Przepisy uchwały dotyczące województw, wojewódzkich rad narodowych, ich przewodniczących i wojewodów stosuje się odpowiednio do miast wyłączonych z województw, rad narodowych tych miast i przewodniczących oraz prezydentów tych miast.

§ 11. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 27 stycznia 1959 r. w sprawie zasad współpracy Najwyższej Izby Kontroli i rad narodowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 41).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

134

UCHWAŁA Nr 145 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1974 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów weterynarii.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą pracowników zatrudnionych w zakładach weterynarii.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w zakładach higieny weterynaryjnej,
- 2) pracowników transportu samochodowego,
- 3) pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania.

3. Do pracowników, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się przepisy § 3.

§ 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych do ustalenia:

1) tabel:

- a) stanowisk, kwalifikacji oraz zaszeregowania pracowników działalności podstawowej,
  - b) stanowisk, kwalifikacji oraz zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych, administracyjnych i pracowników obsługi,
  - c) miesięcznych stawek plac zasadniczych dla pracowników w wysokości od 1.300 zł do 6.700 zł,
- 2) dodatku funkcyjnego dla pracowników zajmujących stanowiska kierownicze, w tym również dla kierowni-

ków zakładów weterynarii zatrudnionych na stanowiskach lekarzy weterynarii wojewódzkich, powiatowych i miejskich, wynagradzanych według zasad przewidzianych dla pracowników urzędów wojewódzkich, miejskich i powiatowych:

- a) dla kierowników wojewódzkich zakładów weterynarii i innych zakładów stopnia wojewódzkiego od 2.000 zł do 4.000 zł miesięcznie,
  - b) dla kierowników powiatowych i miejskich zakładów weterynarii oraz dla zastępców kierowników wojewódzkich zakładów weterynarii i innych zakładów stopnia wojewódzkiego od 1.500 zł do 3.000 zł miesięcznie,
- 3) dodatków specjalnych do wynagrodzenia zasadniczego za pracę w niektórych zakładach za wykonywanie dodatkowych zadań lub za szczególne osiągnięcia w pracy, w wysokości nie przekraczającej miesięcznie:
- a) w zakładach weterynarii nie objętych zasadami premiovania określonymi w § 5 niniejszej uchwały:
    - 2500 zł — dla lekarzy weterynarii lub innych pracowników działalności podstawowej z wyższym wykształceniem,
    - 1800 zł — dla pracowników średniego personelu weterynaryjnego,
    - 1000 zł — dla pracowników pomocniczego personelu weterynaryjnego,
  - b) w zakładach weterynarii objętych zasadami premiovania określonymi w § 5 niniejszej uchwały:

- 1500 zł — dla lekarzy weterynarii lub innych pracowników działalności podstawowej z wyższym wykształceniem,
- 1000 zł — dla pracowników średniego personelu weterynaryjnego,
- 600 zł — dla pracowników pomocniczego personelu weterynaryjnego,

4) dodatków dla lekarzy weterynarii posiadających stopień naukowy:

- doktora — 300 zł,
- doktora habilitowanego — 600 zł.

§ 3. 1. Dla pracowników zakładów weterynarii ustala się kwotowy dodatek za wysługę lat uzależniony od okresu pracy w wysokości:

- 1) dla lekarzy weterynarii i innych pracowników z wyższym wykształceniem bez względu na zajmowane stanowisko — od 200 zł do 800 zł miesięcznie,
- 2) dla pracowników średniego personelu weterynaryjnego oraz dla innych pracowników ze średnim wykształceniem — od 150 zł do 600 zł miesięcznie,
- 3) dla pozostałych pracowników z wykształceniem podstawowym, zasadniczym i innym — od 100 zł do 300 zł miesięcznie.

2. Szczegółowe zasady przyznawania, obliczania i wypłaty dodatków, o których mowa w ust. 1, ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. 1. Za wykonywanie zleconych dodatkowych zadań nie należących do obowiązków służbowych pracowników zakładów weterynarii może być przyznane niezależnie od dodatków, o których mowa w § 2 pkt 3, wynagrodzenie ryczałtowe ustalone proporcjonalnie do czasu pracy potrzebnego na wykonywanie tych zadań lub do ilości wykonanych zadań.

2. Wynagrodzenie ryczałtowe, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane również osobom nie będącym pracownikami zakładów weterynarii.

3. Szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia ryczałtowego, o którym mowa w ust. 1, oraz rodzaje prac wynagradzanych ryczałtowo określi Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

§ 5. 1. Pracownicy działalności podstawowej za wykonanie zadań profilaktycznych, profilaktyczno-hodowlanych oraz profilaktyczno-leczniczych i przeprowadzanie badań mięsa w terenowych obwodach urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa otrzymują premię, której wysokość uzależniona jest od zakresu wykonywanych zadań.

2. Pracownicy techniczni, ekonomiczni, administracyjni oraz pracownicy obsługi za terminowe i staranne wykonanie zadań wyznaczonych pracownikom poszczególnych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy mogą otrzymać premię z funduszu premiowego, którego wysokość ustala się w granicach do 15% funduszu plac zasadniczych tej grupy pracowników.

3. Szczegółowe zasady wypłaty premii, o której mowa w ust. 1 i 2, ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

§ 6. Upoważnia się kierowników zakładów weterynarii do tworzenia specjalnego funduszu nagród w wysokości 1,7% planowanego osobowego funduszu plac z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników.

§ 7. Pracownikom przeprowadzającym badanie mięsa na włośnię przysługuje w każdym wypadku wykrycia włośni w badanym mięsie nagroda w wysokości 500 zł z funduszu nagród przeznaczzonego na ten cel.

§ 8. 1. Upoważnia się Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych do ustalenia zasad wynagradzania za dyżury zakładowe pełnione przez pracowników oraz za gotowość do pracy w zakładach leczniczych dla zwierząt i punktach opieki weterynaryjnej nad hodowlą wielkostatną na wezwanie przez zakład pracy.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega wliczeniu do wynagrodzenia za okres urlopu lub innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

§ 9. Wynagrodzenia zasadnicze wraz z przyznanymi dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry, a premię oraz wynagrodzenia za dyżury zakładowe i za gotowość do pracy — z dołu.

§ 10. 1. Wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu plac wolne są od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne.

2. Minister Rolnictwa przedstawi Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów — w terminie 2 miesięcy od wprowadzenia w życie uchwały — rozliczenie planowanego osobowego funduszu plac wszystkich zakładów weterynarii na terenie kraju objętych regulacją z podziałem na fundusz plac brutto i netto, z uwzględnieniem skutków regulacji plac.

§ 11. 1. Podwyższenie stawek wynagrodzenia zasadniczego lub dodatku funkcyjnego w ramach danego stanowiska nie może być dokonywane częściej niż co 2 lata, z wyjątkiem awansowania w związku z podwyższeniem kwalifikacji lub zmianą stanowiska pracy.

2. W uzasadnionych wypadkach pracownik może być awansowany o dwie grupy wynagrodzenia zasadniczego w ramach stawek przewidzianych dla danego stanowiska za zgodą jednostki nadrzędnej.

3. Przyznanie lub podwyższenie wysokości dodatku specjalnego nie stanowi przeszkody w awansowaniu pracownika do wyższej grupy wynagrodzenia zasadniczego.

§ 12. 1. Lekarzom, technikom i sanitariuszom weterynarii zatrudnionym w zakładach leczniczych dla zwierząt i punktach opieki weterynaryjnej nad hodowlą wielkostatną, położonych na terenie gmin i miast do 5 tysięcy mieszkańców, przysługują bezpłatnie lokale mieszkalne i użytkowe oraz pomieszczenia gospodarcze i inwentarskie w obiektach będących w dyspozycji zakładów weterynarii, agronomów lub w innych budynkach mieszkalnych przeznaczonych dla służby rolnej.

2. Pracownicy wymienieni w ust. 1, mieszkający w rejonie działania zakładu pracy, w którym są zatrudnieni, jeżeli nie otrzymali lokali mieszkalnych, otrzymują ekwiwalent pieniężny w wysokości:

- 1) 200 zł miesięcznie — dla pracownika samotnego,
- 2) 400 zł miesięcznie — dla pracownika utrzymującego rodzinę.

3. Szczegółowe zasady przyznawania ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w ust. 2, określi Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych.

§ 13. Granicznym lekarzom weterynarii zajmującym stanowiska inspektorów przysługuje umundurowanie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 14. 1. Pracownikom objętym uchwałą nie przysługują dodatki pobierane dotychczas na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

2. Kwota dodatków, o których mowa w ust. 1, zwiększa planowany osobowy fundusz płac. Za podstawę obliczeń kwot zwiększających planowany osobowy fundusz płac przyjmuje się wypłaty tych dodatków w miesiącu poprzedzającym miesiąc wprowadzenia zasad wynagradzania określonych uchwałą, przeliczone w skali rocznej.

3. Upoważnia się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do włączenia odpowiednich kwot wynikających ze stosowania uchwały Rady Ministrów podanej w ust. 1 do planu osobowego funduszu płac na 1974 r. zakładów weterynarii objętych regulacją płac.

§ 15. Na pokrycie skutków finansowych związanych z regulacją płac pracowników zakładów weterynarii przeznaczona jest kwota 148 mln złotych w skali rocznej, a w roku 1974 — 74 mln zł netto.

§ 16. 1. Do pracowników objętych uchwałą nie stosuje się § 2, 3, 4, 5 i 8 uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz bankach państwowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 438 z późniejszymi zmianami).

2. Traci moc uchwała nr 143 Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w terenowych jednostkach służby weterynaryjnej resortu rolnictwa (Monitor Polski Nr 28, poz. 143).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

135

UCHWAŁA Nr 146 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1974 r.

w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się zakładowy fundusz nagród, o którym mowa w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150), zwanej dalej ustawą, w następujących uspołecznionych zakładach pracy:

- 1) w przedsiębiorstwach państwowych nie objętych art. 1 ust. 1 ustawy,
- 2) w ośrodkach badawczo-rozwojowych,
- 3) w zakładach pracy lub ich działach (sl.źbach) wymienionych w załączniku do uchwały,
- 4) w wojewódzkich (powszechnych) spółdzielniach spóżywców „Społem” oraz w innych jednostkach podległych Centralnemu Związkowi Spółdzielni Spóżywców „Społem”,
- 5) w spółdzielniach zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się:

- 1) do państwowych biur projektów,
- 2) do przedsiębiorstw tworzących fundusz gospodarności na podstawie przepisów o zasadach ekonomiczno-finansowych zjednoczeń budownictwa przemysłowego i specjalistycznego oraz zgrupowanych w nich przedsiębiorstw.

§ 2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi:

- 1) szczegółowe zasady ustalania wysokości wyjściowego wskaźnika zakładowego funduszu nagród w jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) w porozumieniu z Zarządami Centralnych Związków Spółdzielni, wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 4 i 5, szczegółowe zasady tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród w spółdzielniach zrzeszonych w tych Związkach.

§ 3. 1. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą nie mają zastosowania przepisy określające odrębne zasady tworzenia funduszy nagród za wyniki roczne, a w szczególności:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 207 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie finansowania wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenie za prace zleczone, udział w komisjach i popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr 25, poz. 320 z późniejszymi zmianami),
- 2) § 1 uchwały nr 303 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 października 1962 r. w sprawie funduszu nagród i zapomóg dla jednostek wojskowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 3) § 7 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. w sprawie organizacji i zasad ekonomiczno-finansowych kombinatów budownictwa mieszkaniowego,
- 4) § 32 ust. 1 pkt 4, § 33 ust. 1 pkt 4 oraz § 39 uchwały nr 289 Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1973 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych oraz gospodarki finansowej jednostek ba-